

Parochie	1
In de pen	6
Klapstoel	8
Geschiedenis	9
Kerk	10
Buitenland	11
Dossier	12
Varia	14
Op·tocht	16
Mensen	17
Bisdom	18
Podium	20

Colofon

KERK & leven
Halewijnlaan 92
2050 Antwerpen
www.kerkenleven.be
KERK & leven is een uitgave van
Studiecentrum Kerk en Media vzw

VERANTWOORDELIJKE
UITGEVER

Filip Debruyne
De parochie is verantwoordelijk
voor de eigen teksten

REDACTIE

Algemene redactie
tel. 03 210 08 40
fax 03 210 08 49
redactie.kerkenleven@kerknet.be

Hoofdredeacteur

Bert Claerhout

Eindredacteur

Peter Goirdts

Redacteurs

Erik De Smet, Nicole Lehoucq,
Ilse Van Halst, Jozefien Van Huffel
Lieve Wouters

Redactiesecretariaat & Optocht

Martine Croonen
secretariaat.kl@kerknet.be
Diocesane redactie Antwerpen
Persdienst Bisdom Antwerpen
Schoenmarkt 2
2000 Antwerpen
tel. 03 202 84 30 (van maandag tot
woensdagmiddag)
fax 03 202 84 31
redactie.bisdom.antwerpen@
kerknet.be

Diocesane redactie Brugge

Persdienst Bisdom Brugge
Heilige Geeststraat 4
8000 Brugge
tel. 050 33 59 05
fax 050 34 14 32
persdienst.bisdom.brugge@
kerknet.be

Diocesane redactie Gent

Eveline Coppin
Bisdomplein 1
9000 Gent
tel. 09 225 16 26
fax 09 223 39 59
eveline.coppin@kerknet.be
Diocesane redactie Hasselt
Persdienst Bisdom Hasselt
Vrijwilligersplein 14
3500 Hasselt
tel. 011 28 84 58
fax 011 28 84 78
persdienst@bisdomhasselt.be
Diocesane redactie Mechelen-Brussel
Pers- en informatiedienst
Wollemarkt 15
2800 Mechelen
tel. 015 21 65 01
fax 015 20 94 85
aartsbisdom@kerknet.be

VORMGEVING

Grafisch ontwerp
Catapult, Antwerpen
Lay-out & Zetwerk
Patrick Claessens

PUBLICITEIT

Trevi Plus
Leopold II laan 53
1080 Brussel
tel. 02 428 21 03
fax 02 428 37 55
katrien.lannoo@trevipius.be
www.trevipius.be

DIENST PAROCHEBLADEN

tel. 03 210 08 30 - fax 03 210 08 36

ABONNEMENTEN

Abonnementen en adreswijzigin-
gen uitsluitend via de parochie

DRUKKERIJ

NV Halewijn

© copyright

Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit KERK & leven zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties. Lezersbrieven moeten naam en adres vermelden. De redactie behoudt zich het recht teksten in te korten of te weigeren.

COLUMN

Bert CLAERHOUT

„Als het van de ouders afhangt, mag het geloof in onze katholieke scholen best wat beter tot zijn recht komen. Dat blijkt uit een onderzoek van de KU Leuven, dat *Tertio* uitbracht. De conclusie staat op het eerste gezicht haaks op wat daarover bij de publieke opinie leeft. Die gaat ervan uit dat ouders al lang niet meer voor katholieke scholen kiezen omdat die katholiek zijn, maar om tal van andere redenen zoals de kwaliteit, het imago en/of de geografische nabijheid.

In de jaren 1970 wezen sommigen er reeds op dat het katholiek onderwijs wel eens het slachtoffer van zijn succes kon worden. Toen al kozen vele niet-gelovige ouders voor het katholiek onderwijs omdat ze hoopten dat hun kinderen er een betere vorming zouden krijgen, wat hun slaagkansen in het hoger onderwijs zou vergroten. Als die trend doorzette, wat zou er dan op lange termijn nog overblijven van de identiteit van dat onderwijs? Met andere woorden: zou de K als religieuze inspiratiebron overleven of louter als kwaliteitslabel?

Veertig jaar later heeft de secularisatie doorgezet en zijn de katholieken een minderheid in de samenleving. Het katholiek onderwijs doet het niettemin uitstekend. Niet alleen wat kwaliteit en organisatie betreft, ook op het vlak van religie en zingeving worden vele inspanningen geleverd om jongeren die in een heel ander – vaak onverschillig en areligieus – leefklimaat zijn opgegroeid, met het geloof in contact te brengen. Dat vergde een grondige aanpassing van leerplannen en leermiddelen.

Vele ouderen, die destijds een streng katholieke vorming genoten, zien die veranderingen met lede ogen aan. De inhoud van het vak godsdienst is voor hen veeleer een warrige mengeling van waardeopvoeding en maatschappijleer, dan authentieke christelijke geloofsoverdracht. Daarom vragen sommige kringen geregeld om

meer orthodoxie in het katholiek onderwijs. Anderen doen een stap verder en pleiten voor een net van scholen dat zich 'echt' katholiek durft te noemen.

Wat zijn evenwel 'echt' katholieke scholen? Scholen exclusief voor wie thuis al uitvoerig in het christelijk geloof is ingewijd? En hoe moet het dan met die andere zoekende jongeren wier ouders om heel andere redenen voor het katholiek onderwijs hebben gekozen? In het recente onderzoek van de KU Leuven antwoordt net geen 36 procent van de ondervraagde ouders 'ja' op de vraag 'Ben jij een voorstander van het katholiek onderwijs?', terwijl bijna 35 procent 'het oké vindt'. Wat houdt dat echter concreet in? Betekent dit dat ouders kiezen voor het doorgeven van algemene waarden zoals respect en openheid, of willen ze dat hun kinderen daadwerkelijk in contact worden gebracht met een persoonlijk godsgeloof? Willen ze dat er op de school uit de Bijbel wordt voorgelezen en dat de leerlingen zich aan de hand van de Schrift over hun dagelijkse leven laten bevragen? De antwoorden daarop zijn te complex om zomaar in statistieken onder te brengen.

Wat de studie van de KU Leuven leert, is dat vele ouders levensbeschouwelijke duidelijkheid appreciëren en een eigentijdse invulling van het geloof niet ongenegen zijn, ook al zien de meesten dat wellicht in functie van 'waardebeleving'. Het is dan ook van het allergrootste belang dat het katholiek onderwijs voor zijn gelovige identiteit blijft uitkomen. Politici, van welke strekking ook, moeten het katholiek onderwijs helpen zijn opvoedingsproject te realiseren in plaats van te proberen het vak godsdienst uit te hollen. De schooldirecties ten slotte moeten nog meer aandacht besteden aan begeleiding en omkadering van godsdienstleerkrachten, die in vele scholen de 'kneusjes' van het lerarenkorps zijn. Nochtans geven zij de leerlingen het gevoel dat ze uniek, belangrijk en geliefd zijn, en dat er een doel is in het leven.„

LEZERSBRIEVEN

Reageren op artikelen in deze krant? U kan schrijven of mailen (met vermelding van uw naam en adres) naar: KERK & leven, Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen of lezersbrieven@kerknet.be

Operatie Kelk

KERK & leven, 28 DECEMBER 2011

Lezer Raymond Colle schrijft dat KERK & Leven door zijn voortdurende kritiek op het gerechtelijk onderzoek tegen de Kerk inzake pedofilie, zijn eigen ruiten ingooit. Verwijzend naar de column van Bert Claerhout (*In het belang van de slachtoffers?*, KERK & Leven van 14 december) schrijft hij: „Wat is er nu zo erg aan het boren van een klein gaatje in een grafmonument voor een endoscopisch onderzoek?“

Misschien heeft lezer Colle wel gelijk. Ja, zo'n klein onnozel gaatje... Het deed me echter aanstonds denken aan dat klein onnozel lucifertje waar men tot op heden nog over spreekt en waar een hele natie nog mee in haar buik zit. Dat klein onnozel lucifertje, dat in de nacht van 27 februari 1933 in de kelders van de Rijksdag in Berlijn werd aangestoken, leidde wel tot de verschrikkelijkste oorlog die we in Europa hebben gekend. Hadden de onschuldige Duitsers er toen maar meer bezwaar tegen gehad, dan zou Hitler waarschijnlijk nooit aan de macht zijn gekomen. Natuurlijk werd er iemand door het Hitler-regime voor veroordeeld, maar niemand geloofde dat de echte dader ooit is opgepakt.

Mijn geliefde Kerk, waar ik trots op ben en waarvan ik blij ben erbij te horen, is zwaar in fout gegaan in de pedofiliezaak. Daarmee vergeleken is een klein gaatje in de vloer van een kathedraal inderdaad niets. De Kerk moet dus

gestraft worden, daar gaat iedereen mee akkoord. Maar dat neemt niet weg dat dit kleine gaatje ook moet gevuld worden. Het zou er anders wel eens kunnen op uitdraaien dat, zoals dat klein onnozel lucifertje heel Europa in lichtelaai heeft gezet, dat klein gaatje heel Vlaanderen en zelfs heel België in een zwart gat stort. Lambert JACOBS, Leuven

Hoop doet leven

KERK & leven, 4 JANUARI 2012

Ik betreur de reactie van scheutist André Vanderjeugt. Het is niet omdat er terecht hoop is voor Afrika dat kritiek moet worden uitgebracht op de houding van de Kerk ten opzichte van Latijns-Amerika. En dat zonder ook maar enig verband tussen beide. Hoop doet immers leven. Freddy BEVERNAGE, Overijse

Gelovigen nemen het woord

KERK & leven, 4 JANUARI 2012

Ik heb kennis genomen van sommige delen van de petitie *Gelovigen nemen het woord*. Ik wil het echter niet specifiek over de inhoud daarvan hebben, maar gewoon aangeven hoe kil en koud de woorden van lezer Luc Verreycken bij mij overkomen.

Kijk, dit is nu uitgerekend een aspect van de Kerk dat 'de gelovigen die het woord nemen' achter zich willen laten: dat strenge, kille, veroordelende, dat wat, volgens lezer Verreycken, niet tot in

de puntjes strookt met de werkelijke geloofsleer van de rooms-katholieke Kerk.

In de manier waarop deze lezer zich uitdrukt, voel ik geen leven, en zeker geen liefde.

Jo SPOOR, BORSBEEK

Papenvreters

KERK & leven, 4 JANUARI 2012

De liberale politicus Jean-Jacques De Gucht ontpopt zich naar mijn aanvoelen als een ouderwetse papenvreter. We moeten niet naïef zijn, dat ras is niet uitgestorven. Meedrijvend op de secularisatiegolf leggen de papenvreters het wel een stuk sluwder aan boord. Het katholiek onderwijs mag zich dan ook niet in slaap laten wiegen door zogenaamde legitieme verzuchtingen. Louis JACOBS, GENTBRUGGE

Godsdienst op school

KERK & leven, 4 JANUARI 2012

Wat betreft het vak godsdienst op school, vind ik al lang dat een hervorming dringend nodig is. Maar niet in de richting van een vervlakkings, wel in de zin van een verdieping. Waarom doet men in de derde graad van het middelbaar onderwijs, nadat de kennismaking met de verschillende strekkingen in de tweede graad is gebeurd, de leerlingen niet kiezen voor één bepaalde richting? Dan zouden ze hun middelbare studies kunnen afsluiten met de diepere kennis van de door hen gekozen richting en van een

levensbeschouwing naar keuze. In feite kennen ze nu niets. Godsdienst of zedenleer is trouwens geen vak, maar een levenshouding. De punten of het slagen ervoor hangen niet af van een examen, maar van de levenswijze die de leerling zich eigen maakt.

H. DE RYCKE, Sint-Niklaas

Werknemers motiveren

KERK & leven, 4 JANUARI 2012

In uw column *Wordt 2012 het jaar van de ommekeer?* lees ik dat er geen economisch herstel komt als we niet bereid zijn de facturen van het verleden te betalen. Hoezo? De opeenvolgende regeringen-Martens waren gekenmerkt door een volmachtenstroom van inleveringen en bezuinigingen, bovenop een reeds enorme belastingdruk – ook daarna zijn we in die fameuze tunnel blijven hangen.

Voorts schrijft Bert Claerhout dat we ernaar moeten streven ons werk graag te doen. Men zou er echter beter aan doen ernaar te streven de werknemer op de werkvloer te blijven motiveren, of toch niet te demotiveren. Het Evangelie leert ons nu al twintig eeuwen – blijkbaar tevergeefs – hoe het wél moet, in de aard van „Geef aan Caesar wat aan Caesar toekomt“, „Bemin uw naaste zoals uzelf“, „Het geloof zonder de werken is dood“ en, nog steeds actueel: „Jaag de kooplieden uit de tempel.“

Roger JANSOONE, Ichtegem